

Kasaplık 2

– İ.ÇELİKLİ · 03 Ekim 2010

bir parlak paralık çobansalığa
agam
teslim etti
ala öküzün örkünü
ala öküz babama baktı,
sonra bana
dünya mı fani,
yoksa insanlar mı
yoksa
yoksa ala öküz mü

peki kim vefalı
şimdi bu kader mi
çevirdi başını
evden yana gitmek istedi
yürüdü
Topal şıplattı sopasını
eliyle iteledi
gördünüz mü
ala öküzü

koca ala öküz
koca-koca gözleriyle
bir babama
bir bana bakar
geviş getire-getire
kuyruğunu sallar
hiç yürür mü
koca ala öküz
başkasını görür mü

koca öküz önceden tanımadığı
ipinden asılan adımı,
babamın müsadesiyle

takip eder
bol paralı şişman adam deynekler
ala öküz
gönüllü-gönülsüz
onu sevmeleri umrunda olmayan
onu sevmek zorunda da olmayan
iki insan arasında
yaşamak zorunda olduğu
kaderinin geri kalanını yaşamaya
adamın biri çeker
diğer iter
Ala Öküz gider

"-hayır" deyip sattırmamaya
ipinden tutup kaçırmaya
ahırını genişletmeye,
samanlığa daha saman depmeye[1]
yetmez ki gücüm,
güle-güle,
ala öküzüm
güle-güle.

Koca Ala Öküzüm
celep önde,
Topal arkada
köy odasının köşesini döndüler
"-müooohh"
eve geldiği akşamlardaki gibi
bir defa daha müledi
celep küfretti zannımca
Topalın sopası havada

cebime sıkıştırılan
delikli parayı fırlattım
can havliyle yerden
ilk taşı kavradım
elime geçen ilk taşı
"öbür ayağını da ben"
"-vurma ulaayn

mına godumun topalı"

[1] depmek/tepmek: Sıkıştırarak daha fazla doldurmak